

Šolska športna tekmovanja

• SMUČANJE

V naši šoli imamo tudi odlično smučarko. To je učenka 9. razreda Tjaša Damijan. Na obmariborskem tekmovanju v veleslalomu je bila odlična druga, na področnem tekmovanju pa je osvojila 4. mesto. Ta uvrstitev ji je prinesla nastop na državnem tekmovanju v mesecu marcu.

Tjaši čestitamo in ji želimo čim boljše vožnjo tudi na državnem prvenstvu.

• STRELJANJE

V mesecu januarju je bilo izvedeno tekmovanje v streljanju z zračno puško brez naslona. Naša ekipa je bila na področnem tekmovanju zelo dobra, saj je osvojila 2. mesto, torej prinesla s seboj srebrne medalje, na regijskem tekmovanju pa smo dosegli 3. mesto in osvojili pokal.

Ekipo so sestavljali Alan Skodič, Tilen Lešnik in Luka Carič, treniral pa jih je naš zunanji sodelavec Franc Šetor.

Vsem trem mladim strelcem čestitamo in želimo, da pridno trenirajo naprej ter dosežajo čim boljše rezultate.

• ROKOMET

Državno četrtfinale v rokometu za osnovne šole

Osnovna šola Rače je bila 12. februarja 2009 organizatorica državnega četrtfinalnega tekmovanja v rokometu za starejše dečke. Tekmovanje se je odvijalo v novi športni dvorani OŠ Rače.

Za lep in sproščen uvod smo poskrbeli s kratkim kulturnim programom, s katerim so navdušili učenci 8. in 1. razreda z navijaško plesno točko ter učenke 9. razreda s plesno točko hip-hopa. S pozdravnim govorom sta tekmovanje začela ravnatelj Jožef Jurič in župan Branko Ledinek. Tekme so bile zelo kvalitetne in zanimive do zadnjega sodniškega piska, saj so bile ekipe zelo izenačene po kakovosti. Sojenje je bilo pošteno in korektno. Ekipa OŠ Rače je osvojila 3. mesto na turnirju in se tako razvrstila na 17. do 24. mesto med rokometnimi ekipami osnovnih šol v Sloveniji.

Rezultati:

1. tekma ob 12.15: OŠ RAČE: OŠ MLADIKA (9 : 11)
 3. tekma ob 13.35: OŠ RAČE: I. OŠ SLOVENJ GRADEC (10 : 11)
 6. tekma ob 15.35: OŠ RAČE: OŠ SVETI JURIJ (16 : 14)
1. mesto: OŠ Mladika
 2. mesto: OŠ Slovenj Gradec
 3. mesto: OŠ Rače
 4. mesto: OŠ Sveti Jurij ob Ščavnici

Ekipo OŠ Rače sestavljajo:

Trener: Andrej Kuhar; vodja: Boštjan Šterbal

Igrajo: Matija Falež, Gregor Falež, Klemen Hameršak, Tomi Belšak, Tomaž Plečko (učenci 9. A razreda), Primož Dvoršak-Špehar, Matic Koren, Jani Ferčič (učenci 9. B razreda), Denis Koren, Timi Berghaus (učenca 8. A razreda),

Aljaž Hameršak (učenec 7. B razreda) in Luka Falež (učenec 6. A razreda).

Čestitamo!

Zahvaljujem se Alenki Rižner Šibila za vso pomoč pri izvedbi tekmovanja.

*Boštjan ŠTERBAL,
vodja tekmovanja*

Valentinova čajanka s prijatelji

Prijatelji (drugošolci in devetošolci z razredničarkami) smo v tednu pred Valentinovim priredili čajanko. Nanjo smo povabili predvsem starše učencev in sicer z namenom, da se družimo, saj devetošolci odhajajo in zaključujejo šolanje ter druženje z njihovimi malimi prijatelji.

Staršem, prijateljem ter drugim obiskovalcem smo pripravili program, na katerem so prvič skupaj nastopili drugošolci in devetošolci. Predstavili smo predvsem pomen praznika pri nas in na tujem ter recitirali nekaj pesmi, posvečenih ljubezni in prijateljstvu. Prijatelji so se ob koncu tudi medsebojno obdarili.

Mizice smo obložili s pecivom, ki so nam ga spekle prijazne članice gospodinjkega krožka z mentoricama. Devetošolci pa so druženje popestrili s srečelovom.

S predstavitevjo smo bili vsi zadovoljni in navdušeni, to pa je bila tudi naša želja.

Projekt "Bodimo prijatelji" na naši šoli živi že vrsto let in se je "prijel", kot radi rečemo.

Naša skupna druženja so nepozabna in letošnje šolsko leto smo, glede na temo šolskega parlamenta "Nekoga moraš imeti rad", druženja tematsko obarvali.

V tednu otroka smo imeli naše prvo srečanje, kjer so nam naši mali prijatelji na poseben način povedali, da so veseli, da se družimo.

V novembru smo na skupnem tehniškem dnevu ustvarjali za božični bazar in okrasitev šole. V času občinskega božičnega bazarja smo na grajskih stojnicah prodajali naše skupne izdelke, na ta način zbrani denar pa namenili učencem, potrebnim takšne pomoči.

V čarobnem decembru smo se ob glasbi družili in si izmenjali darilca.

Čaka nas še valeta, ki bo za učence gotovo pomenila ganljivo slovo od prijateljev, s katerimi so doživeli nemalo poučnih in predvsem zelo prijetnih trenutkov, ki so jim popestrili leta osnovnošolskega izobraževanja.

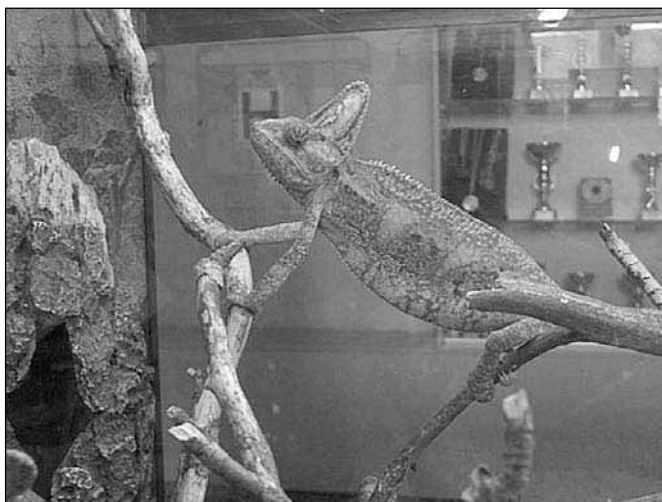
Skratka, celotno dogajanje je podobno pesmi Ivana Minattija z naslovom "Nekoga moraš imeti rad..."

Sabina OZMEC

Življenje živali na OŠ Rače

Sredi Rač se razprostira osnovna šola, ki za svojimi zidovi skriva marsikaj. Med drugim tudi majhne živali kot so ribe, želve, paličnjaki in kameleon. Ko zavijemo po hodnikih do avle, nas pozdravijo ribice v velikem akvariju. Bohotijo se v modri in rumeni barvi. Nemo opazujejo skozi steklo, če se bo kdo približal. Ko upremo svoje radovedne oči vanje, plaho, vendar urno zbežijo in se skrijejo v akvarijsko zelenje. Ko so lačne, pobirajo koščke hrane, ki plavajo po vodi.

Na poti do jedilnice nas pozdravi še kameleon, ki se skriva v terariju. Malce je bil brezvoljen, je kar veliko spal, vendar nas je veterinar potolažil, da je z njim vse v redu. Spada med plazilce, torej je žival z nestalno telesno temperaturo. Svojo barvo telesa prilagaja okolici in se z njo v primeru nevarnosti zlije v eno. Ko ga opazujem, se mi zdi smešno, kako obrača vsako oko posebej v vseh smereh. Kot da bi zavijal z očmi in si mislil, kaj me tako gledaš, ali nimaš pouka, pojdi se nekaj učiti.

Prehranjuje se z žuželkami, ki jih lovi s svojim lepljivim jezikom. Zelo je tudi podoben nam, ljudem, saj postane temne barve, kadar je razburjen, bled pa, ko se boji.

V učilnici imamo še akvaterarij in vivarij. V akvaterariju domujeta želvici. Leno se premikata in opazujeta okolico. Akvaterarij ima vodni in kopenski del. Želvici sta kot na dopustu - morje, sonce in obala, sončenje in uživanje. Priznam, tudi meni bi to prijalo.

V vivarijih na steblih rastlin počivajo paličnjaki. Prehranjujejo se z listi in vejicami malin, robid, vrtnic. Odlični so za opazovanje njihovega obnašanja. Primerni so za otroke, ker so nezahtevni za oskrbo.

Našim živalim se kar dobro godi, saj za njihovo čim boljše počutje in prehrano skrbijo učenci naravoslovnega krožka. Učenci imajo kar nekaj dela, saj ste najbrž tudi sami po napisanem opazili, da imamo glede na število in vrsto živali kar majhen živalski vrt.

Janja PLEČKO, 9. a

OSNOVNA ŠOLA FRAM

Croeso i Gymru; Welcome to Wales

Z decembrom 2008 smo zaključili enoletni mednarodni projekt, v okviru katerega smo sodelovali z osnovno šolo iz angleškega Wrexhama. Učitelje iz omenjene šole smo gostili v aprilu 2008, v mesecu novembru pa smo jim obisk vrnili. Bil je pester in nepozaben, mladostno razigran, doživet in razgiban; prav zaradi tega sem ga sklenila opisati v posebni obliki in jeziku. Slengizmi in anglicizmi so torej v dnevniku namenoma in, lepo prosim, ne zamerite jim, saj menim, da prav ti dajejo ustrezen čar bogatim dogodivščinam, hkrati pa v besedi najbolj nazorno pričarajo razgibanost našega potovanja.

Pa prijetno branje!

• 3.11.2008

- 12.00 - Odhod iz Frama. Natrpali smo se v škodo - skupaj z veliko prtljage, oblačili za hladne jesenske dni na Otoku in darili za naše pobratene prijatelje v Wrexhamu, ki jim vračamo obisk in zaključujemo projekt Let's Be Buddies.
- 15.00 - tik pred vstopom v Italijo prija osvežitev s kavo.
- 16.00 - Benetke. To bo prava pot.
- 16.10 - Letalo je šele ob 20.55. Prehitri bomo. A si privoščimo še ogled Benetk?
- 16.20 - Ni pravo letališče. To je Marco Polo. Naše je San Guiseppe. Full speed ahead!
- 16.30 - Proti Trevisu. Glej, znak za letališče. Sledimo mu.
- 16.40 - Spet Marco Polo. Oh, ne!
- 17.00 - Aha, Treviso, letališče. To mora biti to!
- 17.10 - Ne, Marco Polo! Že tretjič na napačnem letališču. Simona, na terminal po informacije! Kje je Treviso? 30 minut od tod, sledite znaku Treviso. OK.

17.30 - Sledimo (oziroma želimo slediti) znaku Treviso, a napis se po prvem krožišču izgubi. Štirje zavoji, zavij pri tretjem. To je vse, kar nam naša navigacijska naprava še uspe povedati, nato, po domače povedano, crkne! Kam zdaj? Trst, Benetke, Udine, Belluno... Sledimo tistemu mestu na B, ker se frajersko sliši, letalo bomo tako ali tako ziher zamudili.

17.50 - Kje smo? Nikjer sledu o Trevisu. Kaj naj naredimo?

18.00 - Yes, aerporto Treviso. Tukaj smo. Še pravočasno. Neverjetno.

18.10 - Krožišče. Zakaj vsi stojijo? Drži se desno. Pa kaj je to možno? Stojimo.

18.30 - Še vedno stojimo ali se v najboljšem primeru premikamo 10 km/uro. Pred nami kilometri. Smo sploh na pravi cesti? Ravnatelj poskusi prvič: Prego, aerporto? Sette. Še 7 kilometrov. Čez pol ure moramo biti na letališču. Bravo, mi...

18.50 - Drugi poskus: Prego, aerporto, this way? Si, si, sei. 1 kilometer v 20-ih minutah? Arrivederci, Wales in aerporto.

19.20 - V tretje gre rado: Prego, aerporto. Cinque. Peet kilometrov? Jelka, ne govori nenehno, da bo v redu. To govoriš že zadnje tri kilometre oziroma eno uro. Ravnatelj skuša biti skuliran: Še malo, pa bo aerporto. Že vidim znak.

20.05 - Parking nasproti terminala. Pograbi vse in šus, ker se 45 minut pred vzletom check-in zapre.

20.10 - Uf, pravočasni. Dolga vrsta pred poleti za Liverpool, očitno so se vsi načakali, preden so se lahko postavili v novo vrsto.

20.35 - 16 kilogramov imate preveč. To bo 225 EUR. Danes pa je presenečenj dovolj. Zdaj še mi naj samo rečejo, da bomo ostali v zraku. Aja, še nihče ni ostal gori (in to naj bo tolažba zame, ki imam height fright?).

20.40 - Izmozgani se vlečemo proti vratom 5. Vse to je za naše letalo? Kaj gre cela Italija tja, ali kaj?

20.55 - Po dežju čez letališče v letalo. Pogled na naše uboge premočene kovčke. Revčki.

21.20 - Hitrost nas prilepi na skajaste sedeže. V zraku smo.

22.05 - Med potniki je tudi živahna skupina srednješolcev. Zapravljajo še zadnje evre, ki so jim v Italiji ostali. Nekaj je narobe s fantom pred nami.

22.40 - Učitelji so zaskrbljeni, s fantom so resne težave. Vsi držimo pesti, da končno pristanemo.

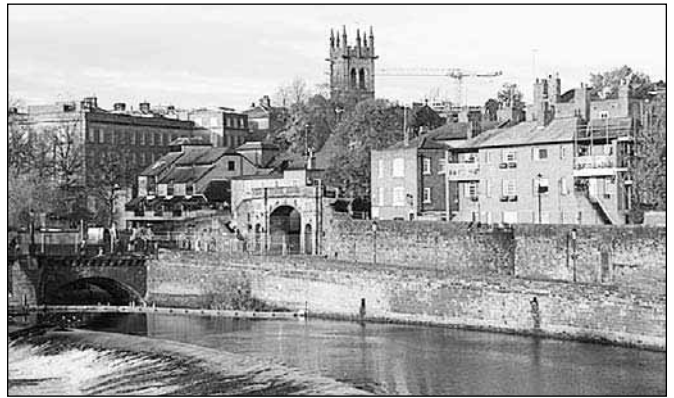
23.35 - Srečen, poskočen pristanek. Na letališki stezi že nujna medicinska pomoč (upamo, da je na slabo izkušnjo do danes že pozabil).

23.45 - Prtljago imamo. Poiščimo taksista. Varianta 1: Lahko, da ga sploh ni. Varianta 2: Lahko, da je, a ima mini morisa oziroma angleškega fička. Mi pa prtljage za mini avtobus...

23.50 - Vidim moškega s pravim napisom in pravim avtom - Mercedes kombi. Sledi udobna vožnja proti Chestru.

24. 35 - Prispeli pred bloke, za katerimi se sliši bučanje nemirne reke Dee.

Stanovanje je prijetno. Privoščimo si še večerjico, nato pa lahko noč.

• 4.11.2008

8.00 - Shan prispe. Mahamo ji z balkona in ji pošljamo poljubčke dobrodošlice. Veseli smo ponovnega snidenja.

8.40 - Takšna je torej šola Barker's Lane Community School?! Nenavadna, razpotegnjen kontejner, v katerem oddelki dobesedno prehajajo drug v drugega. Začne se z igralnicami, konča z razredi. Najprej pozdravimo triletnike, nazadnje pa najstarejše - enajstletnike.

9.15 - Pripravijo nam pristrčen sprejem v osrednji dvorani. Otroci zelo disciplinirani in vljudni. Ganjeni smo ob valeški himni in ob projekcijah, ki vključujejo tudi našo šolo in učence, s katerimi smo sklenili to enkratno navezo.

10.00 - Z Jelko imava čudovito uro v 6. razredu. Presenečeni učenci prejmejo škatlice s slovenskim čajem in ljubeznivimi posvetili naših osmošolcev. Hitro se lotijo dela in svojim prijateljem napišejo še svoje misli in lepe želje. In nato smo prepevali. V slovenskem jeziku, seveda: "Moj klobuk ima tri luknje". Pa še klobuk sva jim podarili, ki jim bo služil kot pripomoček in nagrada za posebej pridne učence. V prostem času pa bodo sestavili Predjamski grad, enega izmed zakladov prelepe Slovenije.

10.45 - Še zadnji objem in družno zapeta tista "Mi se imamo radi".

12.00 - Kosilo. Ne sprašujte, kakšno, naj bo dovolj, da povem, da že pogrešamo framske kuharice.

16.30 - Priredimo si kratek sprehod po Chestru in uživamo ob pogledih na "The Rows" - trgovnice v nadstropjih, katerih začetki segajo daleč v 13. stoletje.

• 5.11.2008

8.30 - Obisk Srednje šole Rhosnesny s 1200 učenci in več stavbami, v katerih se brez zemljevida zlahka izgubiš. Srečujemo učence od 11.-16. leta starosti. Učijo se različnih spretnosti, od kuhanja do rezbarjenja in obdelovanja kovin, hkrati pa ohranjajo tudi valežanščino, ki jo v zadnjem času rešujejo pred izumrtjem.

15.00 - Po ogledih in sodelovanju pri učnih urah se odpravimo v Llangollen, novim dogodivščinam naproti. Ne, na ta viadukt pa me res ne dobite! 38 metrov nad tlemi je preveč zame. V miru si ogledam kanal z romantičnimi ladjicami, na katerih lahko preživite ležeren dopust.

17.00 - Središče Llangollena je še eno majhno mesto z odličnim gostiščem Corn Mill nad reko Dee. Privoščimo si pošteno večerjo.

18.00 - Nebo razsvetljuje več ognjemetov, saj ta dan slavijo Guy Fawkes Night v spomin na poskus razstrelitve parlamenta v 17. stoletju.

• 6.11.2008

8.00 - Za nami že hiti znana pokrajina od Chestra do Wrexhama, kjer nas čaka nov delovni dan.

9.00 - Z Jelko obiščeva naše "male buddyje". V njihovi učilnici nas pozdravijo moji osmošolci, katerih fotografije visijo na steni. Počutim se kot doma. Kako se razveselijo naših daril s sličicami drugošolcev! Že jim vračajo slikovne pozdrave. Ponovimo pesmi prijateljstva in "Mi se imamo radi". V dar prejmejo brisačo z zemljevidom Slovenije. Veselje je neizmerno.

10.30 - Slovenske pesmi in besede deliva še z drugimi otroki. Naučiva jih po eno besedo na vsako črko in se igramo "Leti, leti, leti..." Pa zvezdice mečemo, pa "Ringa, ringa, raja" plešemo...

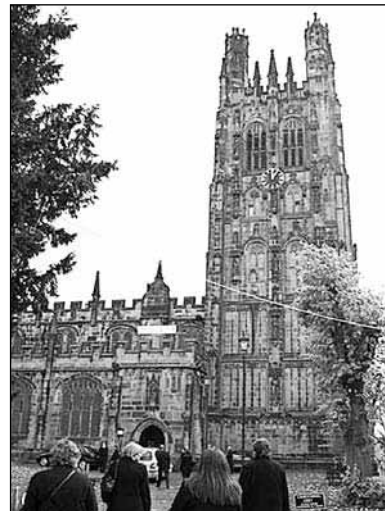
15.30 - Ravnatelj Rhosnesnyja se prijazno ponudi, da nas popelje v Liverpool. In prav danes se bodo tam zgodile MTV Awards.

16.30 - Trupe mladih drejo proti areni, limuzine zavijajo v tisto smer, mi pa pritiskamo na sprožilce, a nič primernega za objavo ne uspe.

17.00 - Nogometna kluba Liverpool in Everton, Albert Docks, taverna Beatlov, Penny Lane... Vse smo videli in na koncu domala popadali od izčrpanosti.

• 7.11.2008

12.30 - Z otroki odkrivamo lepote Wrexhama. Še eno lepo mesto, vredno ogleda. Osupnemo nad cerkvijo (za naše razmere kar katedralo), ki velja za eno sedmih čudes Walesa.

15.30 - Na svidenje, dragi učenci! Obljubimo, da bomo vaše prisrčne pozdrave prenesli našim učencem v Fram. Mi pa že v kombiju in pripravljeni za pot v neznano.

16.30 - Iz megle se prikaže skrivnostno raztezajoče se mogočno obzidje gradu Conwey. Prekrasen pogled. Iz spoštovanja do snovalcev moraš povestiti oči.

18.00 - Gostišče s pogledom na grad je napolnilo naše želodce in nas okrepčalo.

21.00 - Začasno bivališče Slovencev je poslovilna zabava za valeške prijatelje. Ob slovenskih dobrotah izrečemo spodbudne besede za nadaljevanje našega prijateljstva. Kmalu na svidenje in HVALA! DIOLCH!

• 8.11.2008

10.00 - Za najdražje tekamo od trgovine do trgovine, da jih ob našem povratku razveselimo z drobnimi pozornostmi. Ne pozabimo občudovati chestrskih stavb, ki so čudovite.

15.00 - Noge nam bodo odpadle, v želodcih je pajčevina.

18.00 - Ye Old King Heads nas ponovno gostoljubno sprejme v svoje okrilje.

• 9.11.2008

10.00 - 18.00 - Nič posebnega. Počasen dan, opazovanje kajakašev na nemirni reki, občudovanje potrpežljive čaplje, ki je po dveh urah prišla do slastne ribe, ter muzanje ob večših kormoranih, ki so si sušili svoja krila.

• 10.11.2008

14.45 - Na Liverpoolskem letališču. Nič odvečne prtljage.

15.15 - Preveč torb. Tlačimo, sortiramo, izločamo.

16.45 - Stroga kontrola. Z ravnateljem ostaneva brez nekaj daril. Slaba volja. Na letalu bo že bolje.

17.15 - Varno v zraku. Megla in lučke na krilih. To je vse, kar vidimo.

20.10 - "Govori vam vaš kapitan. Žal ne moremo pristati zaradi goste megle. Malo bomo krožili in čakali na ugodnejše pogoje." Khm... Je potreben komentar?

20.50 - "Govori vam vaš kapitan. V Trevisu ne moremo pristati, zato letimo proti Brescii."

21.20 - V Brescii, 250 kilometrov od moje Fabie. Buhuhu.

23.00 - Končno avtobus, ki nas bo popeljal do parkirišča pred treviškimi terminalom.

01.00 - Avto še čaka. Gas pa dolge luči in via Slovenija.

4.00 - Je v Sloveniji še kaj odprtega, a v Sloveniji še kdo da? Ne, razen avtomat na Petrolovi črpalki. Dobro je. Vse je dobro, samo, da je domače... In blizu doma...

6.15 - Najlepši del našega potovanja: tabla Rače-Fram. Končno doma, napolnjeni z lepimi vtisi in bogatimi spomini.

Simona NAPAST

Božični koncert za uho in oko

12. decembra 2008 so se učenci OŠ Fram skupaj s KUD dr. Pavla Turnerja Fram predstavili z bogato glasbeno-plesno prireditvijo in zadovoljili še tako zahtevne poslušalce. Na odru so se izmenjali zbori od najmlajših, vrtčevskih otrok pa vse tja do odraslega mešanega zbora, ki se je predstavil z dovršeno izvedenimi skladbami pod večjo roko svojega mladega dirigenta Marka Bračiča.

Vrtec se je predstavil tudi z dvema domiseljnima plesnima igrama; ena od teh je ponazarjala vključitev Slovenije v Evropsko unijo. Mentorica Zdenka Brodej Kurbos je opravila imenitno delo s posrečenimi kostumi in koreografijo.

Na začetku le z lučkami okrašenemu drevescu na odru so se postopoma pridruževale bele snežinke recitatorjev, ki so skrbeli za literarni intermezzo med petjem.

Prav posebno vzdušje so pripravile baletke Diana, Monja in Rebeka, ki so gracilno poplesavale po odru in navdušile gledalce, k razgretosti dvorane pa so pripomogle devetošolke z živahnim plesom in zanimivimi izraznimi gibi.

Posebej za uho prijetna pa je bila Tina Bohak, ki je "O sole mio" odpela z neverjetno milino in popolno obvladanostjo glasu.

Prav posebna zahvala gre tudi Dori Ožvald in Marku Bračiču, brez katerih ne mine nobena glasbena prireditev, saj sta stalni spremljavi vseh zborov v kraju. Iskrena hvala za njun trud v imenu vseh in želimo, da njuna glasbena vnema še dolgo ne preneha!

Lea in Glorija, ki sta program sestavili in ga tudi suvereno vodili, sta spretno krmarili med posameznimi točkami in otrokom od vsega začetka zbuiali skomine po prihodu Božička. Ta je na koncu tudi prišel, seveda na veliko veselje najmlajših, ki se ob koncu prireditve kar niso mogli ločiti od odra. Vztrajali so tako dolgo, da so dobili obljubljene bonbone.

S sklepno "Sveto nočjo" smo zaključili še eno prireditev, pomembno za tako majhen kraj, kot je Fram. Hvala staršem in vsem, ki se zavedajo vloženega truda in se množično odzovejo našemu povabilu.

Simona NAPAST

Potovanje v Litijo - GEOSS

V nedeljo dopoldne, 8.2.2009 ob 11.00 uri, smo se nagrajenci literarnega natečaja s šolskim mini busom odpeljali v Vače pri Litiji in obiskali GEOSS (geometrično središče Slovenije). Vozili smo se slabi dve uri. Med vožnjo so nekateri opazovali pokrajino, drugi gledali filme na DVD-ju, tretji pa so spali. Učiteljica in šofer sta se pogovarjala. Celo pot je deževalo in nekateri smo bili malo kisle volje.

Ko smo končno prispeli na hrib, na katerem je geometrično središče Slovenije, nas je pričakal urednik knjige "Lepote Slovenije", Peter Zalokar.

Povedal nam je več o knjigi in dejal, da vsak od nas dobi knjigo, zemljevid in CD zastonj. Bili smo veseli ob spoznanju, da so v knjigi objavljeni tudi naši prispevki.

Sledila je proslava, ki je bila malce dolgočasna, a jo je predvsem našim dekletom popestril pes, ki je tacal tam okrog. Po proslavi smo se odpravili v dom, kjer smo prejeli navedeno knjižno darilo, postreženi pa smo bili tudi s pehtranovo in orehovo potico.

Nato nas je čakala dolga pot domov, ki smo jo nekateri večinoma znova prespali. Malo pred končno postajo, v Slovenski Bistrici, nas je učiteljica Jožica povabila na pico in sok.

To je bil nepozaben dan in upam, da še kdaj gremo na takšen izlet.

Christian FLUHER,
7. razred OŠ Fram

Naše male sive celice

10. februarja 2009 smo se skupaj z našim izžrebancem Abecede, Žanom Zajcem, odpeljali v Ljubljano, na snemanje oddaje "Naše male sive celice". Ko smo prišli v prostore RTV Ljubljana, nas je poleg prisrčne dobrodošlice voditelja, Pavleta Ravnohriba, čakala soba s sendviči. Žana so nato poslali k maskerki, da ga je napudrala, da se ne bi tako svetil. V studiu je bilo perfektno vzdušje.

Najprej sta se pomerili ekipi iz Maribora ter iz Celja, nakar je prišel čas za Abecedo ter nastop našega Žana. Zmagal je z izidom 5:1. Zanj sta, poleg mene, navijala še Žan Zorko in Aleksander Krajcer.

Po snemanju smo se odpeljali nazaj v Fram. Komaj čakamo, da ga bomo gledali po televiziji in ga spet spodbujali na novem snemanju.

Tadej ZAJMI, 9. razred OŠ Fram

Frkolinove nagrade

Vse se je začelo, ko nam je učiteljica povedala, da je tudi letos razpisan natečaj za Frkolinove nagrade. Vesel sem bil natečaja in se takoj lotil pisanja zgodbe na temo "Človek - Zemlja-Vesolje". Ko sem končal s pisanjem, sem bil zadovoljen z izdelkom in ga oddal učiteljici, ki ga je poslala na uredništvo natečaja. Po razsodbi komisije se izvedel, da sem osvojil priznanje. Bil sem zelo vesel ter nestrpnost pričakoval podelitev nagrad. Končno je prišel ta dan. Šel sem v šolo, vendar nisem imel veliko pouka, kajti kmalu nas je šofer s šolskim avtobusom odpeljal v Rače, natančneje v tamkajšnji grad. V kino dvorani smo si nato ogledali predstavo Sneguljčica in bili deležni govora ob slovenskem kulturnem prazniku. Po predstavi so se kulise zagnile in na oder je prišel ravnatelj OŠ Rače Jožef Jurič, ki je najprej podelil nagrade učencem prve in druge triade. Za tem je nastopil čas za tretjo triado. Najprej so podelili nagrado za prvo mesto, potem pa je ravnatelj izrekel moje ime. Odkorakal sem proti odru. Ravnatelj mi je čestital ter predal priznanje in nagrado. Bil je res lep občutek. Po prireditvi sem bil zelo vesel in mislim, da bom še kdaj pisal na ta natečaj.

Tudi doma so bili priznanja zelo veseli. In to ne samo mojega. Tudi sestra Pia je namreč sodelovala na natečaju in v svoji kategoriji s pesmico dosegla celo 1. mesto. Vesel sem bil tudi njenega uspeha. Veseli dogodek smo tudi fotografsko obeležili.

Tilen BERGLEZ,
7. razred OŠ Fram

Literarni večer

*Jedro človekove narave
korenini v deset tisočih vsakdanjih dobrih delih,
ki zaznamujejo naše dni.
(Stephen Jay Gould)*

Februar je mesec, ki je zaznamovan s kulturo. Kaj nam pomeni ta beseda?

Ljudje smo si različni in vsak jo doživlja po svoje. Nekatere navduši glasba, drugi so najbolj dojemljivi za pisano besedo, tretji občudujejo slike, nekateri se navdušujejo nad gledališčem in podobno.

S svojimi petošolci sem se odločila, da govornilno uro v začetku meseca februarja pripravim nekoliko drugače - pripravili smo literarni večer, na katerem so učenci brali svoje literarne prispevke, plesali in peli.

Prireditve so popestrile tudi učenke, ki obiskujejo glasbeno šolo. Starši so si v razredu ogledali likovno razstavo.

Pozen popoldan se je nagibal v večer, ko smo se razšli. Na obrazih učencev in njihovih staršev pa so lebdeli nasmehi in njihovi obrazi so izražali zadovoljstvo.

Valentina GSELMAN

Naj pomlad prinese radost in smeh.

Z Zvezdico Zaspanko v Novo Gorico in Ljubljano

Ko je zjutraj zvonila budilka, sem jo hotela kar vreči na tla. Morala sem se zbuditi ob 5.00. Hitro sem se oblekla, pojedla zajtrk in si umila zobe. Na srečo sem prišla pravočasno pred šolo v Framu, kjer nas je že čakal avtobus. Sedli smo nanj in se odpeljali. V Slovenski Bistrici smo pobrali še našega ravnatelja in njegovo ženo. Dolgo časa smo se vozili. Med vožnjo sem dvakrat zaspala.

Ko smo prispeli v Novo Gorico, so nas toplo sprejeli na šoli za otroke s posebnimi potrebami, ki se imenuje Kozara. Začeli so pripravljati sceno in vse ostalo, mi pa smo se ob pomoči učiteljic Smiljanke Ledinek in Bernarde Šibila pričeli oblačiti v igralske kostume in si naredili lasulje. Z našimi pesmimi in igranjem smo prevzeli otroke, ki so bili v začetku videti zelo nemirni. ☐e po nekaj uvodnih trenutkih pa so vsi otroci pozorno prisluhnili in bili navdušeni nad našo igrico Zvezdica Zaspanka. Prav posebej pa se je v našo predstavo vživela ena izmed deklic, ki je zajokala od ganjenosti. Ko smo odigrali, jim je učiteljica Smiljanka izročila v spomin lutko Zvezdico Zaspanko, ki jo je v imenu vseh sprejela njihova učiteljica Tanja Lozej, ki nas je kasneje popeljala še po nekaterih zanimivih delih Nove Gorice.

Z našega obiska Nove Gorice • foto: Bernarda Šibila

Šli smo na Trg Evrope in z eno nogo smo stali v Italiji, z drugo pa v Sloveniji. Ko smo se vrnili, smo si podrobneje ogledali še šolo, v kateri smo nastopali. Pojedli smo še kosilo in za kratek čas počivali v posebni sobi za sprostitev in pomirjanje, ki jo imajo na tej šoli. Vsem nam je bil ta prostor

izredno všeč. Za spomin smo dobili lepa darilca iz gline, nato pa smo se morali posloviti in se odpraviti proti domu.

Ponovno smo sedli na avtobus in se odpeljali proti Framu.

To pa ni bila naša edina predstavitev Zvezdice Zaspanke izven domačega kraja in občine. Z njo smo 12. februarja namreč gostovali tudi v enem izmed ljubljanskih vrtcev, ki je tako velik, da smo morali predstavo odigrati kar dvakrat, sicer si je ne bi mogli ogledati vsi tamkajšnji otroci. čeprav je bilo naporno, smo bili vsi veseli.

*Špela AČKO,
4. razred OŠ Fram*

*Veliko je majhnih stvari,
ki so vredne spoštovanja.
Malo je velikih stvari,
ki so vredne občudovanja.
(Egipčanska modrost)*